

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 34. Theodorus Mopsuestenus defenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

§. XXXIV.

Sæculum VI.
A. C. 550.*Theodorus Mopsuestenus defenditur.*

*Epistola Ibae damnari non debuit pro-
pterea, quod Theodoro Mopsuesteno
laudes tribuat, nam eundem S. Joannes
Chrysostronus & S. Gregorius Nazianze-
nus laudarunt. Joannes Antiochenus &
Orientales testantur, Antiquos Patres
scripsisse Propositiones iis consentaneas,
quæ in Theodoro reprehenduntur. Fal-
sum est, quod Proclus Theodorum impug-
naverit. Nec eum nominat. Concilium
Antiochenum ad Theodosium juniorem Im-
peratorem & ad S. Cyrillum scripsit,
Theodorum non esse damnandum. Quæ
S. Cyrillus postea adversus Theodorum
scripsit, ei nocere non possunt, cum dam-
nari non possit, nisi eadem damnatione
Diodorus Tarsensis implicetur, & Patri-
bus Theodori ætate in vita degentibus ma-
gis quam S. Cyrillo soli credendum. Si
enim suspectus de Hæresi fuisset, id neutri-
quam dissimulassent. Imo ex Theodori Li-
bris elucet, Catholicum fuisse, & sola Ex-
positio Psalmi quadragesimi quarti ad di-
luendas omnes objectiones, quæ contra ipsius
Doctrinam in medium afferuntur, sufficit.
Confessus est Jesum Christum non solum
verum Hominem, sed etiam verum & sua
Natura Deum, & in his duabus Naturis
unam Personam. Quando paritatem de*

c. 7.

L. VIII. c. 1.

c. 2.

3.

c. 6.

L. XI. c. 1.

c. 2.

c. 3.

c. 4.

Uu 5

Homi-

Sæculum VI. *Homine ex anima & corpore composito at-*
A.C. 559. *tulit, ideo factum, ut unitatem Personæ*
in Jesu Christo demonstraret, non ut Na-
 c. 5. *turas confunderet. Ex his textibus cla-*
ris illos explicari oportet, qui sunt obscu-
ri, & servanda est illa Regula, quæ in ex-
plicandis aliis Patribus adhibetur.

Itaque nemo male factum putet, quod
 Concilium Calcedonense Theodorum non
 damnaverit, quamvis aliqua in ipsius Li-
 bris reprehensione digna sint; nam Conci-
 lium hæc ignorare potuit, aut credere, il-
 los textus ab ejus inimicis insertos, aut in
 bonum sensum trahi oportere; eo magis,
 c. 2. quod ipsemet non nulla in libris suis, quæ
 offendiculo erant, correxit. Unde pa-
 tet, si in aliquibus erraverit, non fuisse
 obstinatum & ideo etiam non Hæreticum.
 Imo etiamsi Theodorus in Concilio Calce-
 donensi fuisset accusatus, tamen non pote-
 rat damnari vir in Communione Ecclesiæ
 mortuus. Rursus, etsi manifesti fuissent
 errores ejus, quis ausus fuisset affirmare,
 ipsum, si vixisset, non fuisse eos retra-
 ctaturum? quis potuisset certo scire, eum
 erroris pœnitentiam nunquam, saltem im-
 minente mortis hora, subituram? nunc
 vero Dominus Ecclesiæ suæ nullam in mor-
 tuos potestatem dedit, cum tantum banc
 Matth. 18. *super terram ligandi solvendique faculta-*
 18. *tem fuerit impertitus. Hinc Concilium*
Theodorum, etiamsi reus fuisset, non am-
 plius

plius potuisset judicare. Solius vivorum Sæculum VI.
 mortuorumque Judicis est judicare illos, A. C. 550.
 qui salvo honore & fama defuncti sunt.

Ne S. Athanasium ideo damnavit, quod
 excusaverit dicta Dionysii Alexandrini,
 quorum longe difficilior est Defensio, quam
 illorum, quæ Theodorus protulit. Nemo
 S. Basilium vituperavit, quod S. Grego-
 rii Thaumaturgi sensa in partem melio-
 rem fuerit interpretatus, nec S. Hilarium,
 quod ea, quæ in Concilio Sirmienti dicitur
 enunciata videbantur, defenderit. Mul-
 ti ex Antiquis similia his scripserunt, quæ
 in Theodoro displicent, quales sunt S. Eu-
 sthatius Antiochenus, S. Athanasius, S.
 Amphiloebus, S. Gregorius Nyssenus, S.
 Joannes Chrysostomus, & ipse S. Cyrillus
 in decem locis. Nempe quando in Patri-
 bus errores invenimus, ob bonam intentio-
 nem excusamus, ne Hæretici esse credan-
 tur. Et re ipsa, qui simpliciter falli-
 tur, hæreticus non est. Non ignorantia,
 imo nec solus error, sed obstinatio & per-
 severantia in errore Hæreticum facit.

Tot argumentis in medium adductis
 Facundus oratione revertitur ad Conci-
 lii Calcedonensis Auctoritatem, contra
 quam asserit non licere excipere, & quæ
 decisa fuere, iterum ad examen revoca-
 re; idque ex pluribus testimoniis S. Leo-
 nis, & Auctoritate Marciani Imperatoris
 probat. Unde arrepta occasione Justi-
 nianum

Facundi
 Opus.

L. XI. c. 1.

c. 2. 3. 4. 5. 7.

n. 6.

c. 2.

c. 3.

Sæculum VI nianum docet, errare Principes, si in
 A. C. 550. Quæstionibus Fidei Auctoritatem Epis-
 coporum usurpent, sed potius ipsos Epis-
 coporum Decisionibus subjici oportere.
Ita, inquit, subjecit se Imperator Leo.
 c. 4. *Econtra dum Zeno edito Henotico suo ma-*
teriam Fidei definire voluit, longum &
triste Schisma in Ecclesiam introduxit.
 Facundus hujusmodi Exemplis diutius
 immoratur, & sub Zenonis Nomine Ju-
 stiniani errorem secreto castigat, exhibens
 alterius Principis insaniam, qui ab
 assentatoribus dementatus, omnibus An-
 tecessoribus suis Sapientiozem se arbitra-
 tur, atque jus populis dicere & Rempu-
 blicam regere negligit, ut ad Causas Ec-
 clesiasticas, quarum cura ad ipsum non
 pertinet, incumbat. Et hic ipse mor-
 bus erat, quo laborabat Justinianus. Id
 etiam de Justiniano Procopius illius ævi
 Scriptor litteris mandavit in hunc mo-
 dum:

III. Goth. *Vigilius Papa Italique, qui non exi-*
 c. 35. *guo numero Constantinopoli versabantur,*
Imperatorem maximopere urgebant, ut
collectis universis viribus Italiam sibi sub-
jiceret. Imperator id sibi curæ futurum
promittebat quidem, sed interim optimos
dies Christianorum dogmata examinando
perdebat, cupiens Disputationibus finem
imponere. Et alibi: Cum omnes cogita-
 Goth. c. 32. *tiones ad gerendum Bellum transferre Ju-*
stinia-

Anecd. c. 18.
 p. 55. III.
 Goth. c. 32.

stinianum oportuisset, inutilium rerum Sæculum VI.
A. C. 550.
scrutatione distinebatur, & abstrusis de

Natura Divina Quæstionibus. Idem Procopius quemdam, cui Nomen Arfacius, conjuratorum adversus Cæsarem conscium & socium ita loquentem inducit: *semper sedet in Musæo procul absentibus Prætorianis in mediam noctem cum Episcopis decrepitæ senectutis Christianorum libros aviditate inexplebili revolvens.*

§. XXXV.

Propositum Concilium Generale convocandi.

Vigilius Papa minime ignorabat, quantum scandalum creasset suum *Judicatum*, & quanto fervore Episcopi Occidentis tria Capitula tuerentur. Sent. in
Theod. p.
335.
Ep. Legat.
p. 407. Econtra Theodorus Cæsariensis & Orientales instantissime postulabant, ut ea absolute, & nulla facta Concilii Calcedonensis mentione damnaret. Cum ista importune urgere non cessarent, dixit Papa ad Imperatorem: *Veniant Fratres Nostri in banc Civitatem ex singulis Provinciis quinque sexve Episcopi! tunc Causam banc in pace & communi consensu definemus. Nunquam enim eo adduci me sinam, ut solus, & nisi omnes consenserint, illud faciam, quod Auctoritatem Concilii Calce-*